

langt vanskeligere og langt ringere Vilkaar, end vi har her i Landet, alligevel naar til at stabilisere Valutaen —, hvis dette skal naas for vort Vedkommende, saa er en Begrænsning og gradvis Nedbringen af den alt for store Seddeludstedelse en Nødvendighed, og hvis dette ikke sker, er det min Opfattelse, at alle Bestræbelser, ogsaa dette Forslag, vil vise sig i Virkeligheden at være meningsløse og faa den Virkning, som alle dilettantiske Foranstaltninger faar. Men det er netop ogsaa Forslagets Hovedhensigt, det er i den Aand, Forslaget er udarbejdet, og det er under den Forudsætning, det eventuelt kan vedtages her i Rigsdagen.

Der er jo, som vi alle ved, Vanskeligheder ved at opnaa Enighed mellem Partierne; forhaabentlig kan disse Vanskeligheder overvindes, og jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg meget vilde ønske, om disse Vanskeligheder kunde overvindes paa en saadan Maade, at alle Partier i begge Ting kunde naa til Enighed, saaledes at der blev en fuldstændig enstemmig Vedtagelse af Forslaget i Rigsdagen. Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at vi vil bestræbe os for under de kommende Forhandlinger at søge Vanskelighederne fjernet, men jeg tillader mig at henstille til den højtærede Statsminister, at han nu, da Tiden er saa kostbar, og det i Virkeligheden kun drejer sig om faa Dage, snarest fuldfører Forhandlingerne med Nationalbanken med et saadant Resultat, at Rigsdagen kan acceptere det; thi det er dog til syvende og sidst en Hovedbetingelse for, at Forslaget kan vedtages. Jeg skal i øvrigt ikke bruge Tiden til nærmere Omtale af Forslagets Enkeltheder, som der formentlig vil blive Adgang til at drøfte i det kommende Udvalg, hvor det formentlig ogsaa vil være til større Nytte, at disse Enkeltheder bliver optaget til Forhandling.

P. J. Pederson: Det tør sikkert siges, at Befolkningens Opmærksomhed i høj Grad er henvendt paa Rigsdagen under Behandlingen af denne Sag, i Øjeblikket paa dette høje Ting, ud fra den Betragtning, at der i dette for Landets Erhvervsliv saa overordentlig vigtige Spørgsmaal, Landets Valutaforhold, bør træffes Foranstaltninger, som gaar i den Retning, hvorpaa det foreliggende Lovforslag tager Sigte, men ogsaa og sikkert navnlig ud fra den Betragtning, at Sagen nu maa staa foran sin Løsning. Idet man har det Ønske, at der skal træffes Foranstaltninger til at forbedre Landets Valutaforhold, er man sikkert kommet til den Overbevisning, at

en fortsat Drøftelse af dette Spørgsmaal, navnlig en fortsat Drøftelse ud fra den Betragtning, at Landets Valuta indtager en daarlig Stilling, er højst uheldig for selve Valutaen, og at det bl. a. vil kunne bidrage til at forbedre denne, at der nu blev truffet en Afgørelse, med Hensyn til hvilken alle var enige om, at den vilde bidrage til at forbedre Kronen. En meget umiddelbar Betragtning af det foreliggende Lovforslag, nemlig den Form, hvori det er kommet til dette høje Ting efter enstemmig Vedtagelse i Folketinget, kunde jo give Plads for den Opfattelse, at Afgørelsen var nær og let. Det er imidlertid bekendt, at denne Enstemmighed ikke er Udtryk for en tilsvarende Enighed mellem Folketingets Partier, og navnlig efter at vi har hørt den ærede sidste Taler, ser vi, at den heller ikke er Udtryk for en tilsvarende Opfattelse indenfor dette høje Ting. Der vil derfor være Anledning til at modtage dette Lovforslag ud fra den Betragtning, at det fremdeles skal være Genstand for Behandling, tilsigtende at tilvejebringe en saadan Enighed, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsiige vor Bistand til, at denne Behandling kan finde Sted, og at der snarest muligt findes en tilfredsstillende Afgørelse.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Madsen-Mygdal) sagde, at der var Enighed om visse Ting, og den Betragtning deler jeg, men han tilføjede, at de Ting, om hvilke der er Uenighed, i og for sig var af underordnet eller slet ingen Betydning. Deraf kunde man jo drage den Slutning, at naar de var af underordnet Betydning eller overhovedet ikke havde nogen Betydning, maatte Muligheden for at naa Enighed være meget nærliggende. Ved nærmere at betragte de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, maa jeg dog sige, at saa overordentlig nærliggende synes den mig ikke at være, medmindre der vil være Plads for en noget ændret Opfattelse hos det ærede Medlem af disse mindre væsentlige Punkters Betydning.

Jeg skal ikke hæfte mig stærkt ved det ærede Medlems Bemærkning om, at den Enighed, der er tilvejebragt i Folketinget om, at Kronekursen skal hæves, ikke svarede til de Ønsker, det ærede Medlems Parti i og for sig kunde nære. Jeg tror, at her gælder med nogen Omskrivning det gamle Kongeord, der i sin Tid blev udtalt om en berømt Statsmand, Peder Schumacher, som man tilraadede skulde gøres til en stor Mand, men det skulde ske langsomt. Ogsaa overfor den